

متن پرسش

ای عجبا من چه منم؟ عرض سلام و ادب و احترام: بیست و هفت سال سن دارم و در تمام روزهای عمرم فقط یک روز مصداق مصراع من خود به چشم خویشتن دیدم که جانم می رود شدم در تشییع جنازه ی شهید یحیی براتی. استاد اطمینانی خدا انداخت به دلم در شهید شدن میدونم یک روز شهید میشم و فکر می کنم حدود پنج تا شش سال دیگه شاید کمتر و شاید بیشتر. یه سوالی دارم و یه پاسخ ناب اسلامی میخوام. توصیه ی شما به غیر از دنبال کردن مباحث و در میان گذاشتن آن با دیگران در کتب شما و دیگر کتب که در صددش بوده ام و هستم و خواهم بود چیست در استفاده ی بهینه از عمر جهت ترقی هرچه بیشتر و بیشتر روحی و معنوی، در کل استاد آخرین مقامی که تو این دنیا میشه بهش رسید چیه؟ تعریف من از زندگی این بود که کمال نقطه نداره چون خداوند نامحدوده و ما همواره باید به سمت بهتر شدن در حرکت باشیم ولی تو کتابهای عرفانی یک بار می بینم نوشته مقام رضا بالاترینه یک بار مقام فنا و... اگر هیچ و حتی یک درصد هم وقت شریفتان گرفته نمی شود پاسختان را برایم ایمیل کنید. پاسگزارم استاد گرانقدر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید به «حبّ» فکر کرد و خود را از هر آنچه ما را از «دوست‌داشتن» محروم می کند، آزاد نمود. در جلسه‌ی ۹۵ شرح کتاب «جامع‌السعادات» بحثی تحت عنوان «محبت به خدا مبنای محبت به خلق» به آدرس زیر شده است. خوب است که صوت آن جلسه را استماع فرمائید. موفق باشید

<http://lobolmizan.ir/sound/۱۱۴۸#۷۴۹۳>